

Táborový zpěvník 2023

Obsah:

1. Amazonka
2. Batalion
3. Bláznova ukolébavka
4. Boty proti lásce
5. Čarodějnice z Amesbury
6. Divokej horskej tymián
7. Dokud se zpívá
8. Donald MacGillavry
9. Drak od bílé skály
10. Dva havrani
11. Frankie dlouhán
12. Hlídač krav
13. Ho ho Watanay
14. Hruška
15. Jarní kurýr
16. Jdem zpátky do lesů
17. Jdou po mně jdou
18. Když náš táta hrál
19. Lod' John B
20. Mravenčí ukolébavka
21. Panenka
22. Pět prázdných sluncí
23. Pustá rybná
24. Sedm dostavníků
25. Severní vítr
26. Spinkej
27. Tři bratři
28. Tři kříže
29. Zelené pláně

1. Amazonka

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dásle' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.



2. Batalion

Ami C G Ami C G Ami Emi

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
Ami C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund, batalion zamíří,
Ami C G Ami
víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
Ami C G Ami Emi Ami
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...



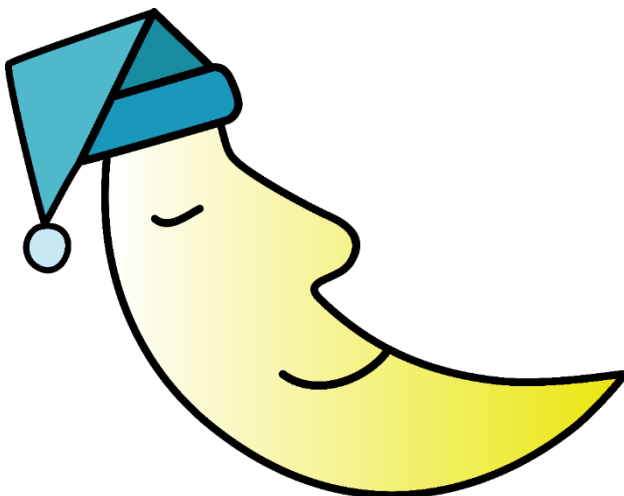
3. Bláznova ukolébavka

D 1. Máš, má ovečko, **A** dávno **G** spát, **D** už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i **A** vítr **G** vát, jen můra **D** zírá zvenčí,
A já znám její zášť, **G** tak vyhledej **A** skrýš,
A zas má bílej plášť **G** a v okně je **A** mříž.

D R: Máš, má ovečko, **A** dávno spát,
G a můžeš **E** hrát, ty mě můžeš **D** hrát,
D vždyť přijdou se **G** ptát, **D** zítra zas přijdou se **G** ptát,
D jestli ty v mých **G** představách **D** už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:



4. Boty proti lásce

E7

1. Zas mi říkal, že má něco pro mne,

a to něco, to prý láska je.

A7

Já však nechci žádnou lásku v domě,

E7

přináší jen žal a výdaje.

G

E

G

E

Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

G

E

ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rec.: Pozor, boty! Pochodem vchod!



5. Čarodějnice z Amesbury

- Dmi** **C** **Dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F **C** **Dmi**
s jasnými očima a řečmi pánům navzdory,
F **C** **Dmi** **Ami**
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B **Ami** **B** **C** **Dmi(G)**
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...



6. Divokej horskej tymián

C **F** **C**
1. Dál za vozem spolu šlapem,
 F **C**
někdo rád a někdo zmaten,
 F **Emi**
kdo se vrací, není sám,
 Dmi **F**
je to věc, když pro nás voní
 C **F** **C**
z hor divokej tymián.

C **F** **C**
2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
 F **C**
dlouho hřej a spal nám rány,
 F **Emi**
až po okraj naplň džbán,
 Dmi **F**
je to věc, když pro nás voní
 C **F** **C**
z hor divokej tymián

C7 **F** **C** **F** **Emi**
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
 Dmi **F** **C** **F** **C**
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

C **F** **C**
3. Dál za vozem trávou, prachem,
 F **C**
někdy krokem, někdy trapem,
 F **Emi**
kdo se vrací domů k nám,
 Dmi **F**
je to věc, když pro nás voní
 C **F** **C**
z hor divokej tymián.



7. Dokud se zpívá

- C** **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F **G** **C** **Ami** **G**
svatý Medard, můj patron, tůká si na čelo,
F **G** **F** **G** **C** **Emi** **Dm7** **G**
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|



8. Donald MacGillavry

Dmi

*: Zprávu když zaslechl Donald MacGillavry,

C

se svými muži hned vystoupil na hory,

Dmi

to zmijí hnízdo on pořádně vyčistí,

C

Dmi

C

kdo měl být lovcem, teď stává se kořistí.

Dmi

1. Do bitvy míří Donald MacGillavry,

C

do bitvy míří Donald MacGillavry,

Dmi

přes kopce táhne, tvrdý a zběsilý,

B

C

Dmi

C

je mírnější ďábel než Donald MacGillavry.

Dmi

F

*: Sychravým večerem ohně se rozhoří,

G

Ami

anglické oddíly v údolí táboří,

Dmi

F

Donald MacGillavry na kopcích vyčkává,

B

C

Dmi

C

ten, kdo kraj zná, jenom ten bitvu vyhrává.

2. Čeká jak liška, Donald MacGillavry,
čeká jak liška, Donald MacGillavry,
měří a váží, když pohlíží přes hory,
ať žije král a náš Donald MacGillavry!

3. Donald jde bojovat s lotry a ničemy,
Donald jde bojovat se svými zbraněmi,
za krále Jakuba, za Skotsko bojuje,
kdo zbraň s ním zkrříží, ať hříchů svých lituje!

4. Je jako krejčí, Donald MacGillavry,
je jako krejčí, Donald MacGillavry,
bodá a píchá do nepřátel na poli,
spas se, kdo můžeš, jde Donald MacGillavry!

5. Donald je velitel, zbabělce nemá rád,
Donald je přítel a Donald je kamarád,
s chudými kráčí, za žebráky bojuje,
zrádci, jen vraťte se zpátky do Anglie!

6. Je jako švec, náš Donald MacGillavry,
je jako švec, náš Donald MacGillavry,
bije i kráží, vrtá a přišívá,
děs kolem šíří a vítězství dobývá.



9. Drak od bílé skály

C **Emi** **F** **C**
R: Drak od bílé skály byl kdysi moří král,
F **C** **Ami** **D7** **G7**
však posledních pár století ten drak by si jen hrál,
C **Emi** **F** **C**
drak od bílé skály je jen dvouhlavý,
F **C** **Ami** **D7** **G7** **C**
však hry zná všechny, co jich je, neb víc hlav více ví.

- C** **Emi** **F** **C**
1. Tam k té bílé skále jednou zbloudil kluk,
F **C** **Ami** **D7** **G7**
v očích pět let údivu a v rukou vůni luk,
C **Emi** **F** **C**
od té doby stále si chodil s drakem hrát,
F **C** **Ami** **D7** **G7**
nosil mu hračky s klíčkami a měl ho hrozně rád,
C **Emi** **F** **C**
když pluli spolu v mořích, na stráži kluk stál,
F **C** **Ami** **D7** **G7** **C**
lodě vlajky skláněly, když drak jim pozdrav dal.

R:

2. Drak - ten žije stále, ale chlapci stárnou dál,
hračky, šavle, sítě, míč ustoupí jiným hrám,
léta běží dále, kluk už nechodí si hrát,
na cestách pak drakovi chybí kamarád.
Až půjdeš k bílé skále, kde drak čeká léta už,
řekni: "Draku, pojď si hrát," ať kluk jsi, i když muž.



10. Dva havrani

1. Když jsem se z pole vracela,
dva havrany jsem slyšela,
jak jeden druhého se ptá:
[: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]



11. Frankie dlouhán

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každéj měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:



12. Hlídač krav

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."
- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pam ...
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
kukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
- R:
- R: ...A v E Dur (E A H E)



13. Ho ho Watanay

1. ^DSpinkej, můj maličký, ^Cmáš v očích ^Dhvězdičky,
^Cdám ti je do vlasů, ^Gtak usínej, ^Dtak usínej.

R: ^DHo ho Watanay, ^Cho ho Watanay,
^Cho ho Watanay, ^Gkiokena, ^Dkiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R: 2x



14. Hruška

D **A**
Stojí hruška v širém poli
D **G** **A**
vršek se jí zelená
D **G** **A** **D**
|: Pod ní se pase kůň vraný
D **A** **D**
pase ho má milá :|

Proč má milá dnes pasete
z večera do rána
|: Kam můj milý pojedete
já pojedu s váma :|

A já pojedu daleko
přes vody hluboké
|: Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černooké :|



15. Jarní kurýř

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýř jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám,
ví, celej kraj to ví:
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.



16. Jdem zpátky do lesů

Ami7 **D** **G C G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G C G**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 **C7** **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů,
Ami7 C7 **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:



17. Jdou po mě jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrat'. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt,
[: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

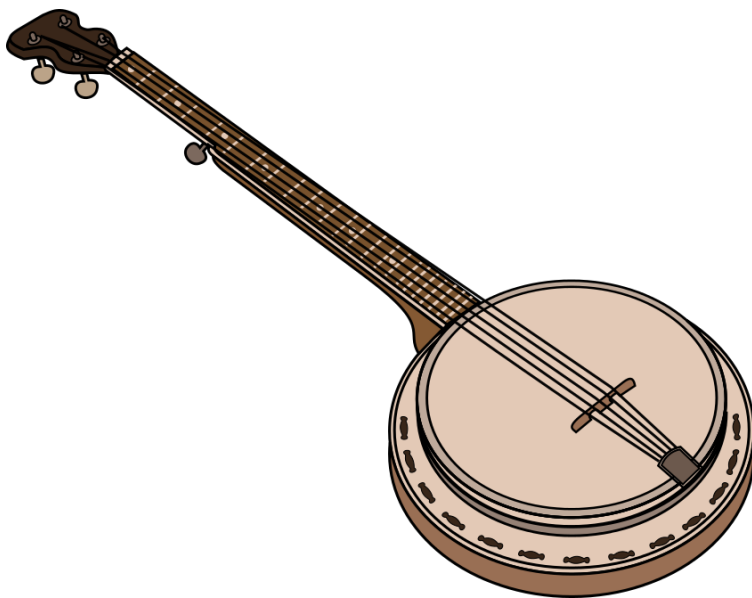
R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,



žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...

18. Když náš táta hrál

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

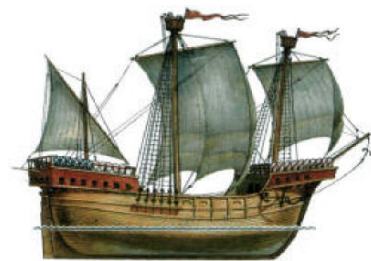


19. Lod' John B

D
1. Už vyplouvá loď John B.,
D
už vyplouvá loď John B.,
D **A7**
okamžik malý jen, než poplujem v dál,
D **D7**
tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
G **Gm**
tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
D **A7** **D**
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

D
2. Nejdřív jsem se napil,
D
na zdraví všem připil,
D **A7**
vím, že cesta má konec už má,
D **D7**
tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
G **Gm**
tak nechte mě plout, (...néchte mě plout)
D **A7** **D**
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

D
3. Sklenici svou dopil,
D
zkrátka u mne byl,
D **A7**
okovy na ruce dal a pistole vzal
D **D7**
šerif John Stone, (...šerif Stone)
G **Gm**
šerif John Stone, (...šerif Stone)
D **A7** **D**
moji svobodu vzal šerif John Stone.



4.=1. + sil už málo mám, tak nechte mě plout ...

20. Mravenčí ukolébavka

C G
1. Slunce šlo spát
F G
za hromádku klád
C Ami G
na nebi hvězdy klíčí.
C G F G
Už nepracuj, mravenečku můj,
C G C
schovej se do jehličí.

2. Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

C F C G
R: Máš nožičky uběhané,
C F G
den byl tak těžký.
C F C G
Pojď, lůžko máš odestlané
C F C
v plátku od macešky.

3. Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlma ho hladí.

R: Máš nožičky ...

4. Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlma ho hladí.



21. Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty úspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:



22. Pět prázdných sluncí

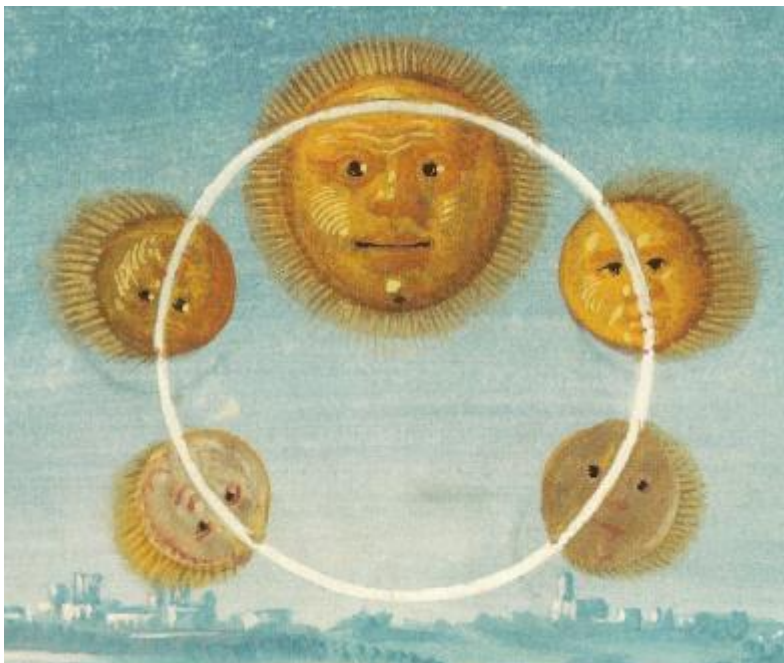
R: Svítí^G pět prázdných sluncí^G
nepadá^{G7} z nich žádný stín^D
svítí^{Ami} pět prázdných sluncí^G
dosedávají^{Ami} na můj klín.^G

1. Spálený jsou listy stromů
spálená je tvoje tvář
spálený jsou cesty domů
spálená je z ohně zář.

R:

2. Nečekám už žádný ráno
nečekám už ničí smích
nečekám tvý tichý ano
nečekám studený sníh.

R:



23. Pustá Rybná

A **C#mi**
R. Krásná, Pustá je krásná
Hmi **E7**
a proto na maliny do Pustiny
A **E7**
často jezdit hledím.
A **C#mi**
Krásná, Pustá je krásná,
Hmi **E7** **A**
v kotlině v Pustině si prostě lebedím.

D7 **A**
Dole u Hlučálu leží kladivo,
Hmi **E7** **A** **A7**
nás to nezajímá, jdeme na pivo.
D7 **A**
S Ceďou u pípy když večer stojívám
H7 **E7**
tak pohledy dívek vůbec nevnímám.

R. Krásná...

Soused Ducháček když pole kropívá
ve studánce voda vůbec nebývá.
Mufovi se z toho dělaj šediny
a služba musí kmitat jako z betle pružiny.

R. Krásná...

a pískat...



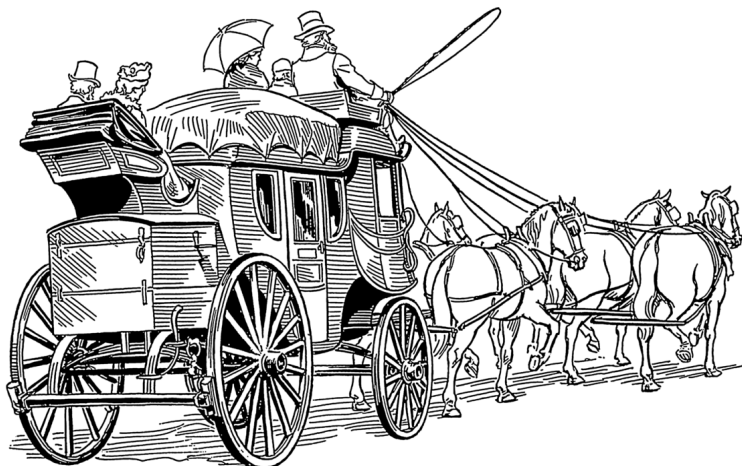
24. Sedm dostavníků

1. Plání se blíží sedm dostavníků,
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
sveze tě dál za pár dobřejch slov a díků
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
heja heja hou, sám když někdy stojím,
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Vím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
vyprahlá tráva už velký deště vítá,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

R: Heja heja hou...



25. Severní vítr

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
počítej, lásko má, s tím,
[:k nohám Ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.:]

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je ...



26. Spinkej

1. Už se končí den, už je čas k spánku,
zdi se barví od červánků,
hleď, už lampář světla rozsvěcí,
tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
koťata už dávno vrní za pecí.

R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát
než půlnoc prostře síť,
na vlásky políbím tě,
vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvílenku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

R:



27. Tři bratři

Ami

1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,

D

Ami E

v domě zchudlém jim souzeno žít,

Ami

ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,

D

Ami Emi

kdo z nich má jít,

F

C

G

Ami

kdo z nich má na moři pirátem být.

2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač je nejmladší z nich, vybrán byl,
by koráby přepadat, na moři žil,
na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.

3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,
a tak krátkou, jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
loď, pyšnou loď:
Napněte plachty a kanóny ven!

3. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.

4. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král,
ke dnu klesla pyšná loď poklady Henry si
vzal, on si vzal;
střežte se moře, on vládne tam dál!

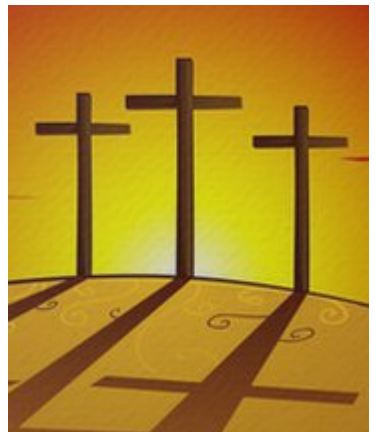


28. Tři kříže

- Dmi C Ami**
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
Dmi C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.
- Dmi F C Ami**
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Ami Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Ami Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chrstot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".
- R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R1: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal.



29. Zelené pláne

- Ami Dmi Ami E**
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami Dmi C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G C A7
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi G C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní, tý pláni zelený.
- Ami Dmi Ami E**
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.
- F G C**
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G C
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi H7 E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

